ГОДИНА XXXIX. ЦЕТИЊЕ, у суботу 18. децембра 1910. БРОЈ 56

Цијена:
За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
Претплата се прима само у годишњим и полугод. роковима.
Појединн број 20 пара за Црну Гору,— за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље поштанском упутницом непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручније, г. Вељку Рамадановићу, к. ц. агенту у Котор.
Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број од пет цифара из петит слова по 4 паре за први пут, а за сва кидаљи пут по 2 паре, из виших слова сразмјерно више.

Власник: Државна Штампарија — Излази суботом — Одговорни уредник: М. Рамадановић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Проглашујемо и објављујемо свима и свакоме, да је Народна Скупштина ријешила и да смо Ми потврдили и потврђујемо:

ЗАКОН

о

измјени у „Закону о устројству судова у Књажевини Црној Гори од 25. фебруара 1910. године.“

Члан 1.

Прва алинеја чл. 13. Закона о устројству судова у Краљевини Црној Гори, од 25. фебруара 1910 год., мијења се и гласи:

Овај закон ступа на снагу кад га Краљ Господар потврди, а важи тридесети дан од дана проглашења у службеном листу, с тијем, да се његовом извршењу приступи идуће 1911. године, почињући са најпотребитијих предвиђених мјеста, а према буџетској могућности.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу кад га Краљ Господар потврди и кад се обнародује у службеном листу.

Препоручујемо Заступнику Нашег Министра Правде, Предсједнику Нашег Министарског Савјета и Нашем Министру Иностраних Дјела, да овај закон обнародује, а свима Нашим Министрима да се о извршењу његову старају, властима пак заповиједамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

Цетиње, 15. децембра 1910. г.

НИКОЛА с. р.

(М. П.)

Видио и ставио државни печат:
Чувар државног печата,
Заступник Министра Правде,
Предсједник Министарског Савјета,
Министар Иностраних Дјела,
Д-р Л. Томановић с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Министар Иностраних Дјела,
Заступник Министра Правде,
Д-р Л. Томановић с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

Министар Војни,
Бригадир И. Буровић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Ф. Јерговић с. р.

Министар
Просвјете и Црквенијех Послова,
П. Вучковић с. р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Поводом имендана Њ. Кр. Височанства Престолонашљедника Краљевића Данила. предсједништво Народне Скупштине упутило Му је телеграфску честитку, на коју је Њ. Кр. Височанство благоизволио захвалити слиједећим телеграмом:

ПРЕДСЈЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
Господину МИЛУ ДОЖИЋУ

Цетиње.

Народном Представништву и Вама г. предсједниче, од срца захваљам на послатој ми честитци и изразу којим сам дубоко тронут.

ДАНИЛО.

Честитка г. предсједника Народ. Скупштине гласила је:

ЊЕГОВОМ КРАЉЕВ. ВИСОЧАНСТВУ
Нашљеднику Пријестола КРАЉЕВИЋУ ДАНИЛУ

Тойолица.

Част ми је у име Народног Представништва у најдубљој скромности поднијети Вашем Краљевском Височанству на данашњи радосни дан најусрднија честитања са најбољим жељама и најтоплијим молитвама свемогућему Богу за крепко здравље и дуг живот Вашега Краљевског Височанства на велику радост, понос и срећу нашег Узвишеног Краља Господара, драге нам Домовине и цијелога Српства.

Предсједник Нар. Скупштине.
Мило Дожић.

— Њезино Кр. Височанство Књагињица Ксенија, отпутовала је јучер преко Котора у Француску, у пратњи првог ађутанта Њ. Кр. Височанства Господара, г. Михаила Поповића.

— Бугарски посланик г. Колушев, чим се повратио са спровода пок. војводе Михајла Вучинића отишао је у Двор да Њ. В. Краљу Господару изјави од стране Њ. В. Краља Фердинанда топло саучешће у жалости за губитком тог храброг његовог витеза, па је затим у Владином Дому изјавио министру предсједнику, г. д-ру Томановићу саучешће од стране кр. бугарске владе.

— Г. Фон Екарт, нови њемачки посланик стигао је на Цетиње.

Његова Светост Патријарх Антиохијски Григорије послао је преко царско-руског посланства Његовом Величанству Краљу Господару на дар икону Св. Богородице са писмом, које у преводу са арапског језика гласи:

Његовом Величанству
Преблагочестивом Краљу
НИКОЛИ I.

Петнајести августа, благословени дан, који ми напомиње милости и обилне благодати Нашега Господа Бога, јер тог истог дана 1906. ја сам узашао по милости Светога Духа на престо Патријаршески Првопрестолних Апостола Петра и Павла, данас постаје извор радости и весеља за Свето Православље цијелог свијета, јер данас видимо Вашу главу, обасуту поштовањем и обожавањем, а тако и мудрошћу испуњену, која Вас је учинила предметом уважавања и дивљења Великодушних Руских Царева, с којом сте мудрошћу знали управљати предостојно Вашу срећну Књажевину кроз читаво по вијека, окруњену прослављеном круном, као што то види Ваш вјерни народ, радан и храбар, преодан православљу, и гледа свога омиљеног Књаза на достојанству Њихових Величанстава Краљева.

Сасвим је дакле праведно да данас наше душе величају Господа а наши духови да се радују у Господа, који је наш Спаситељ. И за то Антиохијска Црква узимље удјела у великој радости своје сестре Свете Цркве Црногорске.

Сматрао сам својом дужношћу да отслужим са свим мојим патријаршеским клиром у присуство великог броја моје паствe свету литургију, намијењену Вашем Величанству, возљубљеном у Господа.

Ја овим узимљем слободу да поднесем Вашем Краљевском Престолу моја патријаршеска честитања и моје очинске жеље дубоко искрене, молећи Господа и Цара Царева да Вас сачува још светом десницом за дуг и пресрећан живот на корист и на срећу државе, коју Вам је Свевишњи повјерио, да сачува Њ. В. Преблагочестиву Краљицу Вашу Узвишену Супругу, Њ. Кр. В. Књаза Насљедника и цијелу Краљевску породицу, да благослови Ваш народ и да уздржи и штити Вашу славну Краљевину.

У знак благослова слободан сам послати В. Величанству икову Св. Богородице, заштитнице наше патријаршеске катедралне цркве, и као доказ моје истинске љубави према В Величанству и мог великог весеља за овај срећан дан, ја се усуђујем управити Вам ово писмо, са којим Вам подносим моје апостолске благослове и моје дубоко поштовање.

Нека је милост Божја с Вама и нека Вас вазда прати.

Част ми је бити Вашег Величанства врловатрени и понизни молитвеник у Христу

Дамаск, 15. августа 1910.

ГРЕГОРИЈЕ

Патријарх Антиохијски и цијелог Истока.

ЗАПИСНИК VIII РЕДОВНЕ СЈЕДНИЦЕ
КРАЉ. ЦРНОГОРСКЕ НАР. СКУПШТИНЕ
држане 10. децембра 1910. г.

Предсједавао предсједник,
М. Дожић
Секретар,
С. Драговић.

Присутни су били министри: г. г. Марко Ђукановић, Филип Јерговић и Перо Вучковић.

Сједницу је отворио предсједник Мило Дожић у $2^1/_4$ сата послије подне.

Прочитан је и без примједбе примљен записник предходне сједнице.

Прочитане су у изводу молбе и жалбе: Риста Алексића с Цетиња, Тома Јеле из Никшића, Илије Вукићевића с Цетиња, Илинке В. Зечевића из Лијеве Ријеке, Божа В. Ушћумлића из Пиве, Стоје П. Јокановића из Пиве, Станице М. Мартиновић с Андријевице, Милана Вукосављевића из Сотоница, Атанаса Златарова—Македонца с Цетиња, Машана М. Вујовића из Улциња, Филипа Павићевића из Бара, Крста Меденице из Мораче, Мирка Симоновића с друштвом из Доње Мораче, Сима Никовића из Пиве, Божа Дукљана Божовића из Бугарске, Ђорђија Бојовића с друштвом из Пиве, Рада В. Алексића с другом из Рудине, Јовице Ђ. Крушчића из Поља и Анђе Ђ. Ражнатовић с Ријеке.

Прочитан је указ Његова Величанства Краља Господара, којим се овлашћује министар финансија, да поднесе Народној Скупштини на ријешење: *пројект закона о измјенама и допунама у закону о измјенама и допунама у закону о порезу на принос од капитала и рада од 15. новембра 1905 године.* Читање указа саслушано је стојећи и попраћено са бурним: Живио!

Молба Радула Б. Рапчевића из Озриниће прочитана је као приједлог народног посланика *Милисава Николића*, молба Шћепана Војводића из Горње Мораче као приједлог посланика *Саве Драговића*, а молба Атанаса Златарова—Македонца као приједлог посланика *Илије Јовићевића*

Прочитан је приједлог народног посланика *Ђорђија Милановића* односно пројектовања закона о државном школовању.

Милисав Николић моли предсједништво Народне Скупштине, да ургира на г. г. министре, да би што прије одговарали на тражења одборска.

Предсједник *Мило Дожић* изјављује, да је он то већ учинио, и да се одбори похвално изражавају о брзом одговарању г. г. министара на њихова тражења.

Прочитано је питање народног посланика *Ђорђија Милановића* упућено на г. министра правде односно пројектовања закона о насљедству.

Пријешло се на дневни ред: претрес пројекта закона о лову.

Извјестилац *Саво Кривокапић* прочитао је одборски извјештај, којим се пројекат у начелу прима, а у појединостима чине неке измјене и допуне.

Министар унутрашњих дјела *Марко Ђукановић*, износећи побуде са којих је предложио закон о лову, изјављује, да је то учинио с једне стране због неодређености ко, гдје и кад може ловити, ушљед чега се дешавало много штета и свађа, а с друге стране због множења корисних и уништавања штетних животиња.

Препоручујући Скупштини овај пројекат, изјављује, да ће примити све примједбе, одбора, Државног Савјета и Скупштине, за које би се нашло да су згодне и умјесне.

Милисав Николић није у начелу противан овом пројекту, али држи, да је на штету појединаца, нарочито сиромашнијег сталежа, чудећи се зашто се и овај пројекат не повуче као што је повучен и пројекат закона о риболову, који стоји у вези с овим.

Пројекат је у начелу примљен са 53 против 1 гласа.

Пријешло се на претрес у појединостима.

Члан 1., 2. и 3. усвојени су по пројекту.

Код чл. 4. *Милисав Николић* ставио је примједбу и тражи јаснију редакцију тога чланка, док *Милутин Татар* држи, да је тај чланак довољно јасан, послије чега је исти усвојен по пројекту.

Код чл. 5. узели су ријеч: Милутин Татар, извјестилац Саво Кривокапић, С. Вулетић, Милисав Николић, Крсто Томовић, Обрен Рњез, министар унутрашњих дјела Марко Ђукановић и Павле Вујисић, послије чега је чл. 5. примљен с допуном С. Вулетића.

Саво Вулетић је за чл. 6. по пројекту, али само са допуном у смислу, да ловац може ловити само у оном простору, гдје има права на остали комун, док *Милутин Татар* налази, да и чл. 6., кад је већ онако усвојен чл. 5., мора остати по пројекту, са чиме се слаже и *Ристо Бошковић*. Министар унутрашњих дјела *Марко Ђукановић* налази, да би добро било измијенити ријеч *„неограђеним“* и замијенити је са ријечју *„ограђеним“*, како је и усвојен чл. 6.

Члан 7., 8., 9. и 10. примљени су по пројекту како их је и одбор оставио.

Код чл. 11. министар унутрашњих дјела *Марко Ђукановић* није за одборску измјену, већ држи, да га је боље оставити по пројекту, са чиме се слаже и *Милутин Татар*, али само не зна, зашто би се забрањивао лов по ливадама и усјевима пошто се љетина среди, док извјестилац *Саво Кривокапић* — износећи одборске побуде за измјену — заступа чл. 11. по извјештају, али Скупштина га је примила по пројекту.

Послије одмора прочитан је указ Његова Величанства Краља Господара, којим се овлашћује министар просвјете и црквених послова, да поднесе Скупштини на ријешење *пројекат закона о измјенама и допунама у закону о парохијском свештенству* од 31. августа 1909. г. Читање указа саслушано је стојећи и попраћено са бурним: Живио!

Настављен је посебан претрес пројекта закона о лову.

Чл. 12. је остао по пројекту.

Код чл. 13., *Илија Јовићевић* налази, да би добро било страним поданицима забранити право лова, са чиме се слаже и *Милисав Николић* као и *Милутин Татар*, док је *Саво Вулетић* зато, да се странцима то право дозвољава само уз згодне легитимације од надлежних наших власти, тражећи осим тога и да тачка *е.* отпане. *Душан Вукотић* је за то, да тачка *ђ.* остане по пројекту, а што се тиче тачке *е.*, она да се избаци. Министар унутрашњих дјела *Марко Ђукановић* није противан да отпане тачка *е.*, а за тачку *ђ.* прима Вулетићеву редакцију, па је тако и Скупштина усвојила чл. 13.

Чл. 14. и 15. остали су по пројекту.

У дебати код чл. 16. учествовали су: *Милутин Татар*, извјестилац *Саво Кривокапић*, министар унутрашњих дјела *Марко Ђукановић*, *Ристо Бошковић*, *Саво Вулетић*. *Ђорђије Миланović*, *Крсто Томовић*, *Ђуро Дрецун* и *Вуко Кривокапић*, послије чега је овај члан примљен с редакцијом Сава Вулетића: *да онај, ловац који води ловачке псе, плаћа 10, а онај, који их не води, 5 перпера.*

Чл. 17. до 24. остали су по пројекту.

Код чл. 25. *Милутин Татар* тражи, да потпуно отпане оно, што се тиче обвезе ловачког удружења, али Скупштина је овај члан примила по пројекту, као и остале чланке до чл. 32.

Код чл. 33. *Саво Вулетић* захтијева, да се прецизира која је то полициска власт, јер код нас постоје три инстанце те власти, док министар унутрашњих дјела *Марко Ђукановић* мисли, да се то само собом разумије, те је чл. 33. примљен по пројекту.

Чл. 34. до 38. остали су по пројекту.

Чл. 39. примљен је по извјештају.

Чл. 40. и 41. остали су по пројекту, а чл. 42. по извјештају.

Остали пак чланци примљени су по пројекту.

На коначном гласању пројекат је примљен једногласно са 45 гласова.

Сједница је закључена у 5½ сати, а друга је заказана за сјутра-дан у 3 сата послије подне с дневним редом:

1.) претрес извјештаја одбора за посланичке приједлоге и

2.) претрес извјештаја одбора за молбе и жалбе.

Секретар, **С. Драговић.** Предсједник, **Мило Дожић.**

ЗАПИСНИК IX РЕДОВНЕ СЈЕДНИЦЕ
КРАЉ. ЦРНОГОРСКЕ НАР. СКУПШТИНЕ
држане 11. децембра 1910. г.

Предсједавао предсједник,
М. Дожић
Секретар,
Душан Петровић

Присутни су били министри: г. г. д-р Лазар Томановић, Филип Јерговић, Марко Ђукановић и Перо Вучковић.

Сједницу је отворио предсједник *Мило Дожић* у 3¼ сата послије подне.

Прочитан је и без примједаба примљен записник предходне сједнице.

Прочитане су у изводу молбе и жалбе: Лазара Чупковића из Подгорице, Радула Јакића из Дробњака и Јане М. Лекића из Улциња.

Прочитане су молбе узете за посланичке приједлоге, и то: молба Миле Ђ. Ђеловића из Никшића као приједлог посланика *Ђорђија Милановића*, молба Пера М. Иванишевића с друштвом из Доњег Краја као приједлог посланика *Илије Јовићевића* и молба командира Милоша Лекића из Сеоца као приједлог народних посланика *Маша Ђуровића* и *Филипа Вујовића*.

Прочитан је акт Министра Војног Ива Ђуровића о одговору на интерпелацију посланика Милисава Николића, као и питање посланика *Риста Бошковића* упућено на Министра унутрашњих дјела, односно преноса поште Подгорица—Колашин.

Пријешло се на 1. тачку дневног реда: претрес извјештаја одбора за посланичке приједлоге.

Извјестилац је *Станко Булатовић* и чита.

По тачки 1. и 2. одборског извјештаја, односно приједлога народних посланика Сава Вулетића и Крста Поповића за измјену у чл. 2. закона о административној подјели државе, говорили су: предлагач *Вулетић*, извјестилац *Станко Булатовић*, *Павле Вуисић*, *Мирко Мијушковић и* предсједник *Мило Дожић*, чију је редакцију Скупштина усвојила: да се приједлог као добар прими и упути влади на даљи поступак.

Код тачке 3. одборског извјештај, односно приједлога Риста Јокановића по жалби браће Крунића из Пиве због оскудице у соли, *Ристо Бошковић* и министар финансија *Филип Јерговић*, на основу прибављених података, утврђују, да је било довољно соли у соларници никшићској онога дана кад су се Крунићи жалили да је није било, према чему њихову жалбу сматрају неистинитом. Предлагач *Јокановић* не вјерује, да су се они неистинито жалили, јер они су одиста чекали со више од 24. сата, али је нијесу добили. Примљен је одборски извјештај, да се преко овог приједлога прије.

Код тачке 4. одборског извјештаја, односно посланичких приједлога по молбама, говорили су предлагачи у корист истих, али је Скупштина усвојила одборско мишљење, да се прије преко: приједлога посланика Ђура Дрецуна по молби Марије Шоћа с Љуботиња, приједлога посланика Обрена Рњеза по молби Јована Сворцана из Никшића, приједлога посланика Живка Драговића по молби ком. Гала Лекочевића с друштвом из Затрепча, приједлога посланика д-ра Митра Радуловића по молби Марије Мариновић с Цетиња, приједлога посланика Алексе Поповића по молби Милуше Поповића из Васојевића, приједлога посланика Крста Томовића по молби школског одбора матешевског, приједлога посланика Митра Кнежевића по молби Ђура Благојевића с другом из Језера и приједлога посланика Вука Кривокапића по молби Блажа Ђукановића из Никшића, а тако и преко приједлога посланика Јакова Вретеничића односно државне помоћи школи зубачкој.

Послије одмора пријешло се на 2. тачку дневног реда: претрес извјештаја одбора за молбе и жалбе.

Извјестилац је *Михаило Буквић* и чита.

Одбор је предложио, а Скупштина усвојила, да се у смислу чл. 100. тачка 3. одбаце молбе и жалбе: Велише Вучевића, Стане Бркуљана, Стане Рајковића, Мојсија Поповића с друштвом, Радомира Маријановића, Глигора Војводића, Рада Радуловића, Марка Ждера с друштвом, Круне Шкулетића, Сава Војводића, Алексе Лабана, Ђурана Перовића с друштвом, Окице Илића, Иване Никчевића, командира Бећа Влаховића с друштвом, Драгише Новаковића, Стане Шаранац, Тома Ковачевића, Крстиње Никчевића, Стане Вујовића и Милана Јокановића.

Одбор је предложио, а Скупштина примила, да се у смислу чл. 103. тачка 1. пословника прије на дневни ред преко молба и жалба: Алексе Чукића, Ђура Вучинића с друштвом, Николе Кујачића, Милића Савића и Арса Вујадиновића с друштвом.

Скупштина је на основу шесте алинеје чл. 100. одбацила молбе за помоћ: Марије Јунг, Јована Слијепчевића с друштвом, Блажа Вучковића, Шћепа Кокоља, дјеце пок. Вицка Пашквала, Оташа Радоњића и Марице Костића.

По молбама: учитеља Гаврила Костића и поштара телеграфисте Луке Вукмировића, одбор је предложио: да им се године службе проведене на страни уваже у године службе за пенсију с тим, да накнадно унесу у пенсиони фонд законом прописане улоге, а по молби капетана Александра Саичића предложио је да му се исто тако уваже године службе, али само оне, за које документима докаже, да их је провео у руској и турској војсци.

Крсто Томовић је говорио у корист молбе Вукмировићеве.

Саво Вулетић је за то, да се Костићу године службе проведене на страни уваже за пенсију с улогом само од 1903. г., пошто и наши учитељи тек од то доба улажу у пенсиони фонд, а за Саичићеву молбу предлаже редакцију: да му се уважи у године службе за пенсију све вријеме проведено у руској и турској војсци као официр.

Мирко Мијушковић није начелно противан, да се уопште године службе проведене у српским крајевима, особито на просвјетном пољу, уважавају у године службе за пенсију као да су у Црној Гори служили, али што се тиче Вулетићеве примједбе, да им неби требало тражити улог за службу проведену прије 1903 г., он се с тим не слаже, већ тражи, да се прописани пенсиони улог уноси за оноликo година, колико му се уважава за пенсију, шта више он евентуално тражио би, да се тај новац с интересом уложи.

Извјестилац *Буквић*, објашњавајући зашто је за Саичићеву молбу донесена онаква одлука, прима Вулетићеву редакцију, коју је и Скупштина усвојила, а за молбу Костићеву и Вукмировићеву уважено је одборско мишљење.

Сједница је закључена у 9 сати послије подне, а друга је заказана за 13. децембра с дневним редом: претрес пројекта закона о измјенама у закону о административној подјели државе.

Секретар, **Д. Петровић** Предсједник, **Мило Дожић**

---

†

ДИВИЗИЈАР — ВОЈВОДА

МИХАЈЛО ВУЧИНИЋ

И опет имамо да забиљежимо смрт једног старог ратника, јунака и витеза.

У прошлу сриједу из јутра преминуо је овдје на Цетињу, послије краћег али тешког боловања *војвода Михајло Вучинић*, дивизијар. Његовом смрћу осјећа се једна празнина —у првим редовима бораца, који су својим беспримјерним радом, витешким подвизима и пожртвовањем задужили Отаџбину и стекли признања са висине Престола.

Пок. војвода Михајло родио се 1835. године, у оном бурном времену кад је сијевао мач и пламтила пушка свуда около границе наше отаџбине. Још као дијете у својој 16 години ступио је у ред бораца и показао необичну оштрину и јунаштво. Стијечући све више славе у окршајима на праговима Подгорице и Спужа, постављен је био 1857. године као барјактар од гарде, те показавши велики примјер јунаштва у разним бојевима, блаженопочивши Велики Војвода Мирко уврстио га је у својим пјесмама „Јуначки Споменик“, у ред првих јунака. 1862. год. постао је тјелохранитељ данашњег сретновладајућег Краља — Господара Николе I., који цијенећи његове војничке врлине именује га 1870 год. командиром једнога од најхрабријих батаљона у држави.

У борби за ослобођење, приликом великог боја на крвавом Вучјем Долу, убрао је вијенац славе заробивши живог Осман-пашу, па су се тако редом низали његови јуначки подвизи у борбама око Никшића, Бара, Зете и на многим другим мјестима док га је најпосље Њ. В. Краљ Господар одликовао био највишим чином у војсци, именовавши га ту скоро дивизијаром. — Његове витешке прси красила су многа црногорска и страна одличја.

Пок. војвода био се заложио свом душом и срцем за добро и славу Отаџбине, те је оставио у потомству вјечити спомен.

Краљевска Влада цијенећи покојникове заслуге за Владајући Дом и Отаџбину ријешила је да се сахрани о државном трошку, а предсједништво Народне Скупштине, чији је члан био покојник на глас његове смрти наредило је да се у знак жалости извјеси застава на по копља на Владином Дому гдје Скупштина држи своје сједнице.

У два сата послије подне истога дана била је заказана редовна сједница Скупштине, коју је предсједник Мило Дожић отворио објавом смрти војводе Михајла, угледног члана Народног Представништва и предложио, да се у знак жалости прекине заказана сједница.

Предсједник Краљевске Владе г. Томановић придружио се потресним гласом овоме предлогу, изјавивши да је Краљевска Влада закључила, да се војвода Михајло у знак пошљедње почасти и признања сахрани о државном трошку.

Г. Живко Драговић, члан Народног Представништва, придружујући се предговорницима, топлим ријечима истиче велики губитак, предложивши да Народна Скупштина положи вијенац на мртвачки сандук и да изашље из своје средине једну депутацију, која ће великог покојника допратити до вјечне му куће.

Народна Скупштина усваја све предлоге, и устајањем кличе: Слава војводи Михајлу!

Сјутра дан, у четвртак, у 8 сати из јутра, кренуо се спровод покојников пут Подгорице и Врањицких Њива, према објављеном церемонијалу кр. министарства иностраних дјела, те су тијело покојниково изнијели из стана: предсједник Краљевске Владе, министар војни, предсједник Народне Скупштине и три бригадира и положили га на топовски лафет, а у томе је почела почасна топовска паљба од 11 метака, док је постројена војска одавала прописане почасти.

Спровод се кретао Иван-Беговом улицом овим редом:

1) Крст;
2) Ђаци свију мјесних школа са наставницима;
3) Војна музика;
4) Један вод питомаца Војничке Школе;
5) Чираци;
6) Пјевачко Друштво;
7) Рипиде;
8) Свештенство;
9) Његово Високопреосвештенство Митрополит,
10) Тијело покојниково, које је и с лијеве и с десне стране пратио вод перјаника; кордоне су носили: с десне и лијеве стране великодостојници, а два вода питомаца Војничке Школе одили су са обје стране спровода.
11) Њихова Величанства Краљ и Краљица са Њ. Кр. Височанством Књазом Петром;
12) Бугарски посланик г. Колушев, који је по нарочитој телеграфској наредби заступао Њ. В. Краља Фердинанда;
13) Породица покојникова, наши Министри, посланици Русије, Аустрије и Италије, државни савјетници, народни посланици и остали великодостојници с госпођама;
14) Више и ниже војничко и грађанско чиновништво са госпођама;
15) Предсједник општине цетињске са општинским представништвом; и
16) Један вод питомаца Војничке Школе који је завршивао спровод.

Спровод се зауставио близу Крушева Ждријела, гдје је Његово Високопреосвештенство г. Митрополит учинио кратки помен, па се ту са покојником опростио дугим говором народни посланик, г. Раде Радовић, који ћемо донијети у идућем броју.

Иза тога је спровод кренуо даље а мртвачку скрињу пратили су пут Врањицких Њива: својта, министар војни од стране Краљев. Владе, изасланство Народне Скупштине и бригадир Блажо Бошковић од стране официра и војске. Спровод се заустављао на свим мјестима на којима су га сријетали представници појединих племена, а на Ријеци га је дочекало чиновништво и грађанство са представни-

штвом онамошње општине. — Код Крушевца је изашао пред спроводом Њ. Кр. Височанство Књаз Мирко, који је мртво тијело пратио до Врањицких Њива, а код Везирова Моста близу Подгорице, дочекали су га све онамошње грађанске и војничке власти са свештенством, ђацима и наставницима гимназије и основних школа, предсједник општине са одборницима, пјевачко друштво „Бранко“ и многобројни народ. — На Врањицким Њивама, пак, дочекало га је цијело пиперско племе са околним племенима те је било и других депутација из разних мјеста.

Приликом спуштања мртвог тијела у гробницу Њ. Кр. Височанство Књаз Мирко држао је слиједећи дирљиви говор:

Људи! Причекајте мало, мало само, да у име Господара Краља, мојега оца и мојега брата, Престолонасљедника, Врховног инспектора Црногорске војске, речем потоње с' Богом њиховом војводи.

Михајло, витеже, вјерна слуго мога дома! Господар ти алали заслужени хлеб Црногорски; захваљати ти на ревност и служби домовини; а мој ти брат изручује преко мене најтоплију хвалу за оданост и љубав којом си га вазда окружавао. А с' моје стране што да ти речем војводо? Што ти могу рећи ја, који још бојева видео нијесам. Али рећи ћу ти и вјерој да поштујем јунаке и браниоце миле нам домовине; да им се дивим, да њихов спомен свето храним у мојим прсима, да се клањам јунаштву твоје браће Пипера, који и себе и тебе прославише. Михајло, витеже наш, хајде с' Богом; поздрави тамо горе на небеса све брдске витезове, које су моји стари као синове љубили. Тамо у царство јунака видијећеш и мога ђеда Великога Војводу Мирка, у кругу Његових ученика и Његових посљедовача: Баја Бошковића, Радоја Ристова, Шћепана Радојева, Сердара Тура. Нишу Митрова и још дуги низ црногорскијех соколова.

Кажи им да је наша Отаџбина проширена, прослављена, јака и у свему уважена. Да њен Краљ, још пун снаге и живота стоји јој смјело и поуздано на бранику. Нека се њихове душе веселе и твоја с њима!

И радосну им поруку понеси од стране свијех младијех Црногораца мојијех врсника, да ћемо њихове аманете свето чувати, да и ми с образом и чашћу у своје вријеме можемо сјести уз њих у селиште благороднијех душа гдје Бог правде и слободе предсједава

С Богом витешки војводо!

Лакше људи с том земљом! Незасути гроб ови нека још мало стане, да витез којег уњ положисмо, чује потоњи још пут глас, који му је најмилији био; глас топа громовитог, пресједатеља битака, да одјекне неколика пута изнад позоришта његових првих бојева: Мораче, Загорича, Подгорице и развалина древне Дукље!

Прије опијела, пак, г. бригадир Блажо Бошковић опростио се заслужним покојником овим лијепим говором:

Ваше Краљевско Височанство,

Ожалошћени скуше,

Неумитна смрт сломила је крило једном старом орлу из онога славнога јата јунака и витезова, који су нашу Отаџбину задужили вјечитом захвалношћу.

Бура неумитне смрти срушила је један стари храст из проријеђене шуме онога нашега покољења, које је жива историја мука и херојске борбе из јуначке нам прошлости.

Дивизијара Војводе Михаила Вучинића нема више међу живијема!

Пред нама су земни остатци узорна Црногорца: витеза и јунака. Ево дође тужни час, да се за навијек растанемо са човјеком, који је сав свој живот био посветио — добру отаџбине, са човјеком јунаком, који је кроз толико мука и борба дошао до јуначке славе — општега признања те најљепше награде правога Црногорца.

Тешко је, тужни зборе, наћи ријечи, којима би се достојно могао представити сав бол душе црногорске при пошљедњем опраштају са мртвијем остатцима оваквога јунака и родољуба, оваквога заслужнога сина Црне Горе.

А како је тек мени тешко, кад ту дужност имам да извршим у име наше храбре војске — оне војске која је у покојном војводи изгубила свог одличног првака.

Рођен у доба, кад се на свим границама наше отаџбине, вођаше борба са крст часни и слободу златну, ти војводо, још у 16-ој години својој ступио си у ред бораца и као младић си се одликовао. Непрекидни низ свакодневних окршаја, на прагу Подгорице и Спужа донесе ти славу и стави-те у ред првих јунака твога храброга племена. Твоји херојски подвизи довели су те до високе части: уврстили су те 1857. као барјактара — у редове гарде блаженопочившег витешког Књаза Данила. Твоје показано јунаштво у боју у Коловозу, овјековјечено је и у „Јуначком Споменику“ и јуриш твој на Метеризима, кад си са шаком избраника отео од непријатеља неколике заставе — част његова оружја — уздигао те у ред првих јунака твога времена. Год. 1863. ступаш у избрано коло витезова и постајеш Господарев тјелохранитељ. Његово Величанство Краљ, познајући твоје врлине и цијенећи твоје заслуге, стављате 1871. год. на чело једнога од најхрабријих својих баталиона.

Кад је Црна Гора повела борбу за ослобођење и уједињење своје браће, твоје име заблистало је сјајем јунаштва и пожртвовања на Вучјем Долу гдје си с баталионом пиперским убрао лаворов вијенац и као трофеј предао Господару — Осман пашу, — па на Горевићу и Јеленку. Врхунац твоје војне увиђавности и вјештине показао си приликом преласка Зете, под Казновицом, да олакшаш нашој храброј војсци, која је водила очајничку борбу са Дервиш-пашином силом на Мањату. Какав диван примјер самопожртвовања и дружељубља! — Никшић, Бар, Зета, све су то мјеста гдје си се показао на висини твојега с муком и јуначком борбом стеченога гласа.

Твоја дјела донијела су ти признање са висине Пријестола кад те је наш Узвишени Господар уврстио у ред првака Своје војске, поставивши те за бригадира, а ту скоро и за дивизијара.

И ако нема више духа у тијелу војводе Вучинића и ако трошне посмртне остатке драгог нам покојника предајемо земљи, ипак за њим остају славна јуначка дјела, која ће покољењима причати покојникову славу.

На олтару цркве и племена, војвода Михаило принио је све оне жртве, које може дати син овијех гора: у мукама рођен и до потоњег свог часа предан Отаџбини и Пријестолу. Натпис са трошне камене плоче над овим гробом, напомињаће потомству да овдје почивају остатци сокола и јунака, који је са својим храбрим баталионом до висине славе и части доспио.

Почивај мирно незаборављени и заслужни војводо наш! Успомена на тебе и твоја дјела, вјечно ће бити чувана у редовима црногорске војске и у души Црногораца. На овом си свијету сјајно свршио своју дужност и одужио се својој Отаџбини.

Твој витешки дух може се радовати, јер си још за живота свога дочекао да своју Отаџбину видиш славну, јаку, угледну и крунисану Краљевским вијенцем, који су и твоја јуначка прегнућа помогла сплести.

У томе лежи твоја величина неумрлост и слава.

Слава ти!

Понављамо и ми: Нека је слава витешком борцу, опробаном ратнику и јунаку војводи Михајлу Вучинићу и вјечан му спомен у народу, а ожалошћеној породици од Бога утјеха.

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД

Италија

Неки италијански листови донијели су вијест, да је министар вањских послова, маркиз ди Сан Ђулиано предао молбу да му буде уважена оставка, а као разлог томе да је његово поремећено здравље. С друге стране, пак, доводи се то у везу са неуспјехом његова посљеднег говора у парламенту, што према „Neues Wieuer Tagblatu“ опроврга вају из Рима. Сан Ђулиано је потпуно здрав, а његов говор у парламенту не може се сматрати неуспјехом, те му није ни падало на ум да предаје краљу оставку. — То се исто понавља и на питање бечког дописника листа „Pester Lloyda“, те су све вијести о његовој оставци примљене с резервом.

Шпањолска

У посланичкој кући водила се дуга расправа о укинућу самостана у Шпањолској. Пошто су Карлисти водили опструкцију закључено је да сједница потраје, док законска основа не буде примљена. Опозија је поднијела многе исправке, које су одбачене.

Приликом расправе министар предсједник Каналејас изјавио је, да влада није непријатељски расположена против религиозних редова, већ захтијева да се не мијешају у политику. — На крају је нагласио да је усвојење законске основе веома потребно с тога, да се могу с успјехом наставити преговори с Римом. Основа је прихваћена са 108 против 20 гласова.

Португалска

У Португалској се спремају нови немири. И ако директних вијести из Лисабона о томе нема, јер се сви телеграми цензуришу строжије него у вријеме краљевине, ипак обилазним путем долазе вијести које тврде да је стање у Португалији очајно. Револуција је срећно изведена и република проглашена, али је економско стање у земљи постало још много горе. Становништво је незадовољно владом, што се ништа није предузело за побољшање економских прилика у земљи, а радници већ пријете генералним штрајком. Кад је прије кратког времена био проглашен штрајк трамвајских радника у Лисабону, влада је обећала радницима, да ће им послодавци повећати награду и тако је штрајк отклоњен. Али од овога обећања ништа није било и за то је међу радницима завладало тако велико огорчење, да прије општем штрајку, ако влада не испуни своје обећање.

Овај штрајк може имати врло значајних пошљедица за Португалију. У Паризу се чак сматра, да би он био почетак нове револуције која би била још много крвавија од револуције, која је укинула краљевство.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

Друштво „Вила“ у Женеви. Ђаци универзитета, Срби и Хрвати, у Женеви, осјећајући потребу што чвршће заједнице обновили су негдашње српско друштво „ВИЛУ“, са измијењеним правилима, те се је исто конституисало овако: предсједник, Мирко Дамњановић, cand. phil.; подпредсједник, Стијепо Фери, stud. matem; благајник, Вукосава Марјановићева, cand. chimie; тајник, Даница Димићева, stud. conserv.; књижничар, Иво Вукотић stud. jur.

Најглавније тешкоће у учитељском раду. Написао Ђуро Шпадијер, школски надзорник.

Цетиње. Кр. Цр. Државна Штампарија. Цијена 0.80 перп.

Књига је марљиво написана и од интереса је, особито за учитеље. Дијели се на два поглавља. У првом поглављу говори се о тешкоћама које потичу од учитеља, а у другоме о тешкоћама које потичу од другијех. Стил је лак и разумљив, а писац се и раније опробао у раду на просвјетном пољу, те ову књигу као корисну можемо истински препоручити. Добија се код писца на Цетињу.

Нове књиге: Примили смо „ГОРСКЕ РУЖЕ“, пјесме Мићуна М. Павићевића, у издању штамцарије „Уједињеног Српства“. Чикаго. 1910. Цијена? —

То је друга збирка пјесама нашег младог и даровитог пјесника, у којој су већином лирске и патриотске, а има их на броју шесдесет. Она допуњује у неколико збирку раних његових пјесама под насловом „Брђанке“, које смо у своје вријеме приказали и оцијенили, те се може рећи да су ове погдје што изразитије и да одишу сентименталношћу и јачом лириком коју пјесник свевише осваја.

Што се тиче самога издања, не може се рећи да одговара укусу, а има и много штампарских погрјешака, и харгија је

за критику, што је све кривица издаваочева.

Књига се може добити код писца, те ће бити разаслана претплатницима, а ми је топло препоручујемо.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Образовање Одбора по унутрашњости за прикупљање помоћи имигрантима из Старе Србије и Скендерије.

Као што је извијештен Главни Одбор на Цетињу, образовани су у горњу сврху још и следећи варошки, племенски и општински одбори:

У Црмници:
(средишни одбор)

Предсједник: ком. Павле Пламенац; потпредсједник: Јован А. Љумовић; благајник: Ибраим Вранић; секретар: Лабуд Јовановић; чланови: поп Филип Вујовић, Д-р Пера, Филип Барјамовић, поп Јоко Гојнић, Лазар Машановић, Марко Вујачић, Фелиће Леда, Нико Вујановић, Петар Ђоновић, Јефто Љумовић, Ристо Станић, Крсто Бољевић, Томо Стојановић, Ђуро М. Гвозденовић, поп Саво Клисић, Мићан Т. Пламенац, Саво М. Лековић, Саво П. Станковић, Нико М. Лекић, Илија Л. Поповић, барјакт. Јоко М. Лукић, Кољ Вуча, Цуфо Аљилов.

У кајетанији горњо црмничкој:

Предсједник: поп Нико Јовановић; благајник: Илија Л. Ђуровић; писар: поп Петар Хајдуковић; чланови: Перо П. Иличковић, Марко Г. Ђоновић, Никола П. Вукмановић, Филип П. Вујовић и Шако К. Барјамовић.

У кајетанији доњо црмничкој:

Предсједник: Иво Р. Бранковић; благајник: Иво М. Лековић; писар: Иво М. Вулековић; чланови: Ињо М. Свјетлоћа, Јошо С. Радовић и Ристо Д. Лекић.

У кајет. селачко-шестанској:

Предсједник: К. Љуца Марђановић; благајник: Лабуд Дабановић; писар: Томо М. Марковић; чланови: Смаил Цуфов Алибашић, поп Андрија Ђековић, поп Лука Ивовић, поп Петар Пекић, Павле Поповић, Лазо Лекић, Мићо Пекић и Пренча Јанковић.

У кајетанији краинској:

Предсједник: К. Адем Алиоцић; благај.: Душан Пламенац; писар: Никола Дабановић; чланови: К. Таир Усенов—Ликовић, оџа Мола-Велија Рамушић, Рецеп Алин Мујзић, Велија Касемов Марковић, Цуфо Османов Лихаровић, Рамо Омеров Демировић, Усо Смаилов Колић, Бето Нуков Драговић, Мурто Рамов Марић, Ибраим Бејтов Ликовић, Алил Мувов Кацић и Цуфо Алин Драговић.

У кајетанији цетињској:

Предсједник: ком. Нико Т. Мартиновић; потпредсједник: Перо М. Иванишевић; секретар: поп Симо Мартиновић; благајник: Марко Шаков Перовић; чланови: поруч. Петар Б. Мартиновић, оф. Јоко Н. Капа, Мато М. Мартиновић, Рако И. Мартиновић, Шако Н. Милошевић, потпоруч. Ђуро А. Капичић, Ђуро М. Мартиновић, Перо Л. Јовановић, Марко М. Зубер, Шуњо С. Побор, Стеван В. Батрићевић, Иво Г. Ивановић и Димитрије Павловић.

† Маре В. М. Ђуровића. У Дупилу је преминула 22. новембра о. г. Маре, честита супруга г. војводе Маша Ђуровића. Покојна Маре бјеше из јуначке и честите куће Кнежевића из Грађана. Красиле су је све врлине праве Црногорке.

Бог да јој душу прости.

Прилози за дјечију болницу. За подизање дјечије болнице за успомену Књажевића *Стевана* и *Станислава* привремени одбор примио је овај прилог:

Госп. Лудвиг Ридл, посједник из Беча приложио је дјечијој болници на Цетиње, преко госп. Д-ра Божидара Перазића кр. 600 (шест стотина).

Списак приложника за помоћ имигрантима из Ст. Србије и Скендерије.

Главном Одбору на Цетињу стигли су од никшићског Одбора ови прилози:

Општина Мишковска

	перпера
Г. г. Поп Крсто Вукотић	10
Петар И. Вукотић	25
Ђуро Р. Вукотић	10
Пура М. Букотић	7
Мојаш Г. Вукотић	4
Марко Б. Вукотић	3
Милутин В. Вукотић	3
Стеван Ш. Вукотић	2
Благота Р. Татар	2
Перо Ж. Дамјановић	2
Перо П. Вукотић	2
Павле Перуновић	3
Павле М. Татар	2
Миња И. Вукотић	3
Андрија М. Татар	3
Рако Н. Вукотић	2
Мато Н. Вукотић	2
Божо Ђ. Вукотић	2
Никола Ђ. Вукотић	2
Милан Р. Вукотић	4
Лазар И. Вукотић	2
Видак П. Вукотић	2

Општина Убањска

Г. г. Бајо Г. Гардашевић	10
Спасоје Г. Гардашевић	6
Јован Л. Гардашевић	3
Милован З. Гардашевић	4
Јоко А. Гардашевић	4
Симо М. Гардашевић	5
Лазар Н. Гардашевић	5
Милутин Ј. Гардашевић	3
Саво Н. Гардашевић	3
Блажо В. Гардашевић	3
Тодор Н. Гардашевић	1
Спасоје Н. Гардашевић	1
Гаврило Т. Гардашевић	2
Божо П. Гардашевић	1
Пиљо Ј. Гардашевић	2
Милутин Г. Гардашевић	2
Јакша П. Гардашевић	1
Марко Ш. Гардашевић	2
Бошко Р. Гардашевић	2
Живко Б. Гардашевић	1
Мато С. Гардашевић	2
Стеван Ј. Гардашевић	2
Ђурица М. Гардашевић	2
Гаврило М. Гардашевић	3
Лазар И. Гардашевић	2
Голуб Ђ. Гардашевић	2
Голуб А. Гардашевић	4
Буљан Р. Гардашевић	2
Митар Н. Вујовић	2
Благота М. Вујовић	2
Јаков М. Вујовић	2
Шћепан М. Вујовић	3
Радоица Ђ. Вујовић	5
Горчин Ј. Вујовић	2
Јован М. Вујовић	2
Лазар Ђ. Вујовић	3
Милош М. Вујовић	2
Перо Ђ. Вујовић	2
Јован Р. Вујовић	2
Никола М. Вујовић	3
Киљо К. Вујовић	1
Блажо Р. Вујовић	1
Ђуро Р. Вујовић	1
Васо М. Вујовић	1
Голуб М. Вујовић	1
Јагош М. Вујовић	1
Радован М. Вујовић	1
Андрија В. Вујовић	1
Бајо М. Вујовић	1
Шако М. Вујовић	1
Марко М. Вујовић	1
Ристо Ј. Вујовић	1
Машан Ђ. Вујовић	1
Драго Ј. Вујовић	1
Милован Ј. Вујовић	1
Радуле А. Вујовић	1
Шујо А. Вујовић	1
Голуб М. Драшковић	5
Радован Ш. Драшковић	5
Никола М. Вујовић	1

Списак странаца приспјелих на Цетиње

од 1. до 15. децембра 1910. год.

Гранд Хотел: Г. Теодори, тргов. путник из Милана, Јаков Вајс, тргов. путник, из Беча, Јосиф Лион, тргов. из Осијека Карл Херцог, тргов. путник из Будимпеште, Бедри-паша, валија из Скадра, са секретаром, Јован Јовановић, тргов. из Задра, Антон Унић, тргов. путник из Трста, Душан Станојевић, тргов. путник из Земуна, Динко Дундо, тргов. путник из Задра, Др. Хердау, љекар из Берлина, Н. Иванај, новинар из Скадра, Зеф Грагани, прив. из Скадра, Симо Ковачевић, тргов. путник из Беча, Мет-ага Хаџи Алић, Кур-ага Музуровић. Салих Хаџић и Јусуф-ага Емширија, сви трговци из Сарајева, Др. Н. Сербан, адвокат и Доктор Теодор Попешен љекар из Фогороша (Мађарске), Силвио Мартинели, инжињер из Задра, Л. Кројевски, консул из скадра, Рафаил Жинца, тргов. путник из Гружа.

Хотел Рајнвајн: Оскар Тусек и Рудолф Хрунек, ћаци из Прага, Али Риза еф., чиновник из Скадра, Исидор Грчић из Дубровника, Ф. Патос, тргов. из Палерма, Франц Тајзинг (с госпођом) прив. из Дубровника, Мауро Косчели, тргов. из Бари.

ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ

Позивају се она г. г. претплатници „Гласа Црногорца" којима истиче претплата 1-ог јануара 1911. год., да на вријеме обнове претплату, како не би било прекидања у пошиљци листа.

„Глас Црногорца" неће се никоме слати, — ко унапријед не пошаље претплату.

Претплата на „Глас Црногорца" прима се само у годишњим и полугодишњим роковима.

Цијена је листу досадашња.

Цетиње, 4. децембра 1910. г.

Администрација „Гласа Црногорца".

ОБЈАВА

У извршењу ријешења Народне Скупштине од 18. децембра 1909. год. Министарство Финансија и Грађевина, поново продаваће за рачун Хипотекарне Банке путем јавне лицитације ниже именована државна непокретна имања на дан 19. децембра ове године, пошто пријављени лицитанти на дан 1. новембра о. г., као на дан одржате лицитације, нијесу претходно испунали прописане овом објавом услове за лицитирање.

Лицитацију ће одржати тога дана у 10 сати прије подне мјесни надлежни општинско-варошки и капетански судови у својим канцеларијама. Лицитанти су дужни положити суду 10% у готовом новцу од процијењене вриједности односних имања или 20% у непокретности. Поједина имања иступиће се у влаштину понудиоцу највише цијене за готов новац, а и на причек за извјесно вријеме, ако би дао сигурне јемце и сигуран подлог, разумије се, ако би она била повољна.

Од државних непокретних имања, на горе речени дан, продаваће се путем јавне лицитације шљедећа:

I. У области катунско-ријечкој.

1.) Земља крај и гора „Под Границом" код „Јасика", која се налази у општини вароши Цетиња, у површини од 7 рала оранице и 7 листосјека горе, са границама: од истока гором Стева Н. Поповића и Михаила Штитара, од запада колским државним путем, од југа гором Јока В. Шпадијера, Сава М. Дубовичанина, Ђукана Мирковића и земљом црковном, од сјевера гором и земљом Стева и Јоша Н. Поповића, Пера и Ђура М. Иванишевића и земљом општинском на којој се налази бистијерна. Наведено имање процијењено је од стране судских заклетих процјењивача перпера 9841·20 пара.

2.) Земља крај и гора „Под Заграбље", налазећа се у општини вароши Цетиња. На истој земљи налазе се двије куће и то: једна се налази међу гором у торовима, ограђана сухомеђом без клака, подрвљена буковим гредама и покривена сламом, а друга „Под Заграбље" дуга 11·95 м., а широка 7·30 м. са зидовима израђена са најбољом врстом камења с клаком, два лица и од трећег неки дио изван обучени су са цементом, подрвљена са најбољом врстом јелових греда и покривена са дубровачком тиглом. Кућа има два одјељења и то једно израђено са лијепом израдом, а друго у обичној изради. На сјеверној страни ове куће налази се такође једна теза. Испод наведених кућа налазе се земље оранице 10.062 □ м. и то код прво именоване куће има 4550 □ м. а код друго именоване 5512 □ м., који се састоје у 20 комадића. Горе има, почињући од друге именоване куће до Космача 16 листосјека. Наведено имање граничи: од истока са гором Марка И. Иванишевића, Кика Петрова, Пера Гашова и Мила Никова Вукића, од запада старим општинским путем, који води са Цетиња на Обзовицу, од југа са гором Марка И. Иванишевића и Стева Поповића, од сјевера гором и земљом Сава М. Дубовичанина, Бошка Станкова и Пера Кикова Иванишевића. Наведено имање т. ј. двије куће, земља и гора, процијењено је од стране судских заклетих процјењивача перпера 17.811·40 пара.

3.) Кућа двокатница, налазећа се у Добрском Селу, капетанији цеклинскодобрској, висока 4·29 м. широка 5·43 м., а дугачка 5 м.; граничи од истока кућом Мића Ј. Јаблана, од запада кућом Мата А. Јаблана, од југа и сјевера комуницом Јаблана;

4.) Зграда налазећа се под наведеном кућом; 1/16 рала земље, једна мурва један орах, један шипак, један бор и неколико малијех коријена шљива; граничи: од истока и сјевера имовином Крцете М. Јаблана, од запада општинским путем, од југа имовином Мата А. Јаблана;

5.) Земља оранича звана „Бургени дô" налази се у селу Боковца, у површини од 1/8 и 1/16 рала и један листосјек горе; граничи: од истока имовином Јока Б. Јаблана, од запада и сјевера Вука Ђ. Јаблана, од југа имовином Мата А. Јаблана.

Наведена имања процијењена су од стране судских заклетих процјењивача и то:

имање	наведено	под	тач. 3.)	300—
„	„	„	„ 4.)	100—
„	„	„	„ 5.)	400—
			Укупно перп.	800—

6.) 1 1/4 1/8 рала оранице, један листосјек горе и око исте земље неколико лозе у зване „Лазине", граничи: од истока имовином Иваша Н. Ђурашковића, од запада, југа и сјевера имовином Пера М. Ђурашковића и општинским путем;

7.) 1/4 и 1/8 рала оранице и око исте лоза у звано „Јанковића зграда"; граничи: од истока имовином Пера Ђурашковића, од југа имовином Иваша Н. Ђурашковића, од запада имовином Ђура Петрова и Аврама Лабудова Ђурашковића, од сјевера имовином Аврама Лабудова и Пера Милова Ђурашковића.

Имање наведено под тач. 6. и 7. налази се у селу Оћевићима, општини цеклинској, капетанији Цеклинској-Добрској, а процијењено је од стране судских заклетих процјењивача и то:

имање	наведено	под	тач. 6. —	П. 650.—
„	„	„	„ 7. —	„ 200.—
			Укупно перп.	850.—

8.) Два рала оранице и пет листосјека горе у звано мјесто „Вељи-До" у општини зачирској, капетанији Љуботињско-Грађанској; граничи: од истока Лазо И. Ђуровић, од југа Ђуро Ј. Ђуровић, од запада Перо Л. Шабан и Ристо Ј. Ђуровић, од сјевера Ристо Ј. Ђуровић и Лазо И. Ђуровић. Ово имање од судских заклетих процјењивача процијењено је перпера 1000.

II. области зетско-брдској:

1) 1 рало 1/4 1/8 и 10·49 m □ оранице лежеће у мјесто званом „Под Гргуревиће", граничи: од истока сеоским путем, од запада земљом Јакше Мирова и општинским комуном код чесме, од југа колским и сеоским путем, земљом Јакше Мирова и Мира Драгојева Бурића;

2) Пригорак — окрајак у површини од 3/4 1/8 и 64·52 m □ лежећи у мјесту званом „Под Гргуровиће"; граничи: од истока сеоским путем и државном имовином, од запада земљом Јакше Мирова, од југа сеоским путем, од сјевера колским путем.

Имање наведено под тачком 1) и 2) налази се у општини гргуровићској, капетанији петрушинској, а од стране судских заклетих процјењивача процијењено је и то:

имање	под т. 1)	наведено	на	П. 1248·50
„	„ „ 2)	„	„	„ 350·62
		Укупно	перп.	1609·10

III. У области никшићској:

1) земља у Рудом пољу „Под Требјесом" у површини од 7 рала 1/16 и 81 m □; граничи од истока: земљом Јова Јовановића, од запада земљом Сава Медовића, од сјевера колским путем, од југа имовином Свиј. Двора;

2) земља у Рудом пољу „Под Требјесом", у површини од 6 1/2 1/4 рала и 80 m □; граничи: од истока земљом Јока В. Мартиновића, од запада земљом Шпира Филиповића, од југа земљом Милоша Цицовића, и колским путем.

Имања наведена под тач. 1. и 2. налазе се у општини вароши Никшића, а од стране судских заклетих процјењивача — процијењена су, и то за свако рало земље по перпера 180. — наведено под т. 1), и за свако рало по перпера 160. — наведено под тач. 2).

IV. У области морачко-васојевићској:

1) млин са два витла, једним мјестом за ступе и једном камаром за стан млинара, налази се до саме вароши Колашина на ријеци Свињачи; исти је на једном спрату са дужином (ребро куће с поља) 8·81 m и ширином (листра с поља) 6·05 m покривен је шиндом. При млину налази се мали приградак од камена дугачак 4·48 m. Граничи: од истока путем, од запада земљом кап. Риста Бошковића, од сјевера јазом ком. Павла М. Вујисића, од југа ријеком. Овај млин од стране судских заклетих процјењивача процијењен је на перпера 4000.

2) 2 1/4 косе ливаде у мјесто звано „Којчин дô" налазећа се у Речинама капетанији колашинској; граничи: од истока ливадом Вукосава Вујичића, од запада, југа и сјевера Живко Живковић, а од стране судских заклетих процјењивача процијењена је перпера 224.42 паре.

3) у Подбишћу — Горњем Пољу — налази се 1 коса 1/4 и 1/8 ливаде. Граничи: са истока племенским путем, са сјевера Вучић Грујић, са запада комуном, са југа Миљан Вељовић. Иста је ограничена мргињима а процијењена перпера 412·50 пара;

4) у Подбишћу — Горњем пољу — ниже пута налази се 3/4 и 1/8 косе ливаде. Граничи: са истока склад — комун —, са запада Милисав Грујић, са југа Милија Ћировић, са сјевера Беган Булатовић. Иста је ограничена мргињима, а процијењена перпера 87·50 пара;

5) у Бјеласици — Сјенокосима — звано мјесто: „Шиповац" налази се једна коса ливаде Граничи: са истока Илија Марић — ливадом, са запада комуном, са југа Милан Пејовић, а са сјевера Милија Ћировић. Иста је ограничена мргињима, а процијењена перпера 160;

6) у Бјеласици — Сјенокосима — звано мјесто „Побрђе" налази се 1 1/2 1/4 косе ливаде. Граничи: са истока турском границом. са запада комуном, са југа Новица Боричић, са сјевера Вукајло Грујић. Иста је ограничена мргињима а процијењена перпера 105;

7) у Бјеласици — Доловима Лалевића — налази се 2 1/2 косе ливаде. Граничи: са истока поточином — комуном, — са запада Михаило Вељовић, са сјевера Видо Ђорић, са југа Милисав Вељковић. Иста

ДОДАТАК СЉЕДУЈЕ

је ограничена мргињима, а процијењена перпера 100.

8) у Подбишћу звано мјесто „Ферато Поље“ налази се ½ косе ливаде са 25 коријена шљива — младица. Граничи: са истока Ђиро Јанкетић, са запада Милосав Ковијанић, са југа комуном, са сјевера Милосав Ковијанић. Иста је ограничена мргињима а процијењена перп. 110;

9) у Бјеласици звано мјесто „Крњаче“ налази се ½ косе ливаде, неограничена због братске подјеле, а процијењена перпера 20; и

10) на врх Бјеласице зв. мјесто „Стругови“ налази се једна коса ливаде. Граничи са запада комуном, са сјевера Ристо Минић, са истока Ђиро Јанкетић, са југа Милосав Булатовић. Овај је комад процијењен перпера 30.

Сва горе наведена имања п. тач. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10. од стране судских заклетих процјењивача — процијењена су перпера 1025 перп., а налазе се у капетанији Пољској.

У области приморско-црмничкој:

1) кућа у село Лекиће „На Комарно“ у дужини 2·45 m, а ширини 5 m; са једним малим оборчићем и једном дивљом мурвом; граничи: од истока кућом Ива Андрина Лекића, од запада, југа и сјевера општинским путем. Процијењена на перпера 55;

2) у „Јасен“ четири комадића у површини од 910 m² и један мали листосјек горе, граничи од истока имовином Ива А. Лекића, од запада општинским путем, од сјевера имовином Ива Лекића, од југа општинским путем и имовином Сава Лукина Вујовића. Процијењена на перп. 60;

3) у „Марице“ једанаест комадића оранице у површини од 1.820 m² и један мали листосјек горе; граничи: од истока општинским путем од запада имовином Ива Лекића, од југа имовином Сава Лукина Вујовића. Процијењено перпера 120;

4) у „Будожић“ један комад земље оранице у површини од 452 m²; граничи: од истока потоком будошким, од запада имовином Ива Пејаковића, од сјевера имовином Ива Дрецуна, од југа имовином Машана Лекића. Процијењена на перпера 30;

5) у „Подкуће“ два комадића орачице у површини од 455 m²; граничи: од истока имовином Сава Вујовића, од сјевера имовином Ива Лекића, од запада имовином Мата Лекића, од југа имовином Машана Иванова. Процијењена на перп. 70;

6) у „Међице“ двије мале зградице у површини од 130 m²; граничи: од истока имовином Илије Вујовића, од запада имовином Ива Лекића, од сјевера имовином Стане Лекића, од југа општинским путем. Процијењена на перпера 20;

7) у „Лазе“ под ријеком Гусјеницом; граничи: од истока ријеком Гусјеницом, од запада и сјевера имовином Марка Ивова, од југа имовином Мила Вујовића Пошто се ова имовина налази под водом, површина исте није се могла премјерити, а процијењена је на перпера 20: и

8) у „Колету“ у површини од прилике 1265 m² и ова се земља такође налази у „Луг“ под водом и не сије се никада. Граничи: од истока и сјевера имовином Мила Лекића, од запада лугом Вујовића, од југа имовином (под водом) Крста Лекића. Процијењена на перпера 20. — Имовина наведена под тач. 1. до 8. налази се у општини трновској, капетанији Горњо-Црмничкој, а сва укупно процијењена је од стране судских заклетих процјењивача на перпера 395;

9) два рала оранице у тако зв. мјесто „Курејски-Луг“, налази се у општини крњичкој; граничи: од истока ријеком Ђола, од запада ријеком Куријештицом, од сјевера имовином Божа Радова Пекића, од југа имовином Крста Ивова Пекића. Процијењено на перпера 240;

10) ²/₄ ⅛ рала оранице у „Камење“; граничи: од истока имовином Илије Ј. Пејовића, од запада имовином Шака П. Шановића, од сјевера имовином Милоша Антова, од југа имовином Зајнила Османагића. Процијењено на перпера 100;

11) на „Јасен-Дабановића“ два намјешћа за кућу: први дио под кућом Ника Маркова Пајовића, чије мјесто и кућа граниче са сјеверне и јужне стране, од истока дионицом Горњо-Сеочком, од запада дионицом Тома браће Пајовића и процијењен је на перпера 40, — а други дио више куће Пера Дабановића, којим граничи: од сјевера и југа општинским путем, од истока дионицом Ника М. Пајовића, од запада потоком и дионицом братства Пајовића и овај други дио процијењен је на перпера 50;

12) „Под Васиље“ ⅛ рала оранице; граничи: од југа и истока општинским путем, од сјевера и запада имовином Ника Маркова Пајовића. Процијењена на перпера 40;

13) „Под Ракитом“ 1/16 рала оранице; граничи: од југа и истока имовином Илије Пајовића и Крстиње Милове Дабановић, од запада имовином Пера Н. Дабановића, од сјевера имовином Мата Пајовића. Процијењено на перпера 16;

14) „УРајцу“, ¼ рала оранице и нешто мало стране за испашу стоке; граничи: од истока имовином Ђура Пајовића, од запада имовином Јока Н. Ивовића, од сјевера имовином Илије Пајовића, од југа општинским путем. Процијењено на перпера 120;

15) Гора сјечишта у „Голик“ (продоље): граничи: од истока гором Мата Пајовића, од запада гором Ника Пајовића, од сјевера гором браће Ђукића, од југа комуном горе селачке. Процијењено на перпера 50;

Имовина наведена под тач. 10. до 15. налази се у општини селачкој, а од тач. 9. до 15. процијењена је сва укупно од стране судских заклетих процјењивача на перпера 656;

16.) ¼ рала оранице са нешто горе сјечите у т. з. мјесто „Флете“ налазећа се у општини тејанског; граничи: од истока имовином Јусуфа Асанова Богдановића, од запада ораницом Ђока Колин Пепићоновића, од сјевера међом при општинској комуници, од југа имовином Јака Пепићоновића. Процијењена на перп. 86·—;

17.) ¼ оранице „Под-Уба“; граничи: од истока и сјевера имовином Коле Пашкова Лулића, од запада имовином Цуфа Цанова, Меховића, од југа имовином Кола Јокова Марусеновића. Процијењено на перп. 100;

18.) ¼ оранице са неколико простора горе „У Гропе“; граничи: од сјевера и истока гором Коле П. Лулића и Цуфа Османова Колара, од запада имовином Кола Јокова Марусеновића, од југа имовином Ђорђа Мацина Марусеновића. Процијењена на перп. 120·—;

19.) ⅛ оранице „Под-Црквом“; граничи: од истока имовином Мона Ђокова Пецића, од сјевера и запада имовином Кола Пашкова Лулића, од југа имовином Дула Браимова Меховића. Процијењена на перп. 40·—;

20.) ⅛ 1/16 рала оранице „У Сане“; граничи: од истока и сјевера имовином Цуфа Османова Колара, од запада имовином Барјама Дулова Мусовића, од југа имовином Кола Пашкова Лулића. Процијењена на перп. 70·—;

21.) ¼ оранице „На росу“ са неколико сјечите горе; граничи: од истока имовином Ђерђе М. Марусеновића, од сјевера и запада имовином Цафа Марусеновића, од југа имовином Кола Јакова Марусеновића. Процијењена на перп. 60·—;

22.) „У Лигату“ у три комада ¼, ⅛, 1/16 рала оранице са неколико сјечите горе; граничи први комад: од истока и сјевера имовином Коле Марусеновића, од југа и запада имовином Коле Пашкова Лулића; други комад: од истока и сјевера имовином Коле Јакова Марусеновића, од југа и запада имовином Мона Ђ. Пецића; трећи комад: од истока имовином Ђерђе Марусеновића, од сјевера и запада имовином Коле П. Лулића, од југа имовином Кола Ј. Марусеновића. Процијењена на перп. 155·—;

23.) „На Ћафу“ 1/16 запуштене ливаде; граничи: од истока и сјевера имовином Кола Ј. Марусеновића, од запада општинским путем, од југа имовином Кола П. Лулића. Процијењено на перп. 15·—;

24.) „Кућиште и обор“ у Доње Бриске, граничи: од истока и сјевера с кућом и обором Коле Ј. Марусеновића, од југа и запада кућиштем Моне Ђокова Пецића. Процијењено на перп. 60·—; и

25.) У „Мачи-Лугу“ један коријен маслине, који се налази до маслина Коле П. Лулића; граничи са сјеверном и источном страном, од запада и југа имовином Коле Јакова и Ђерђе Мацина Марусеновића. Процијењена на перп. 16·—;

Имања наведена под таком 17. до 25. налазе се у општини Доње-бриске, а од тачке 16. до 25. све укупно процијењено је од стране судских заклетих процјењивача на перп. 722·—.

Имање наведено под тачком 9. до 25. налазе се у капетанији Шестанско Селачкој.

К Броју 7634. Из Канцеларије Министарства Финансија и Грађевина — Управе Државних Добара. 25. новембра 1910. год. Цетиње. 3,3

ОБЈАВА

У интересу поштованог грађанства ставља се до знања, да би се у будуће избјегла непотребна преписка и губљење времена, да сва потраживања и тужбе које се односе на Барско Друштво, треба да буду отправљене са приложеним документима на само Друштво.

Ако се потраживање односи на пријевоз, то треба приложити признаницу пошиљке или лист предаје, као и рачун робе ако је роба оштећена или изгубљена.

Крањ. Министарство неће примати у будуће непосредно потраживања и тужбе појединаца, које се тичу жељезничких и паробродских пријевоза, но ће их једино узети у обзир, као другостепена власт, т. ј. када буде утврђено да на исте тужбе или потраживања Барско Друштво није одговорило или их је одбило.

Разумије се, да заинтересована лица ако се на овај изложени начин до споразума не дође, могу у свако вријеме поднијети своје жалбе Обласном Суду у Бару, као што је то предвиђено у издатој и одобреној тарифи.

Број 8327. Из канцеларије Краљ. Министарства Финансија и Грађевина, 15. децембра 1910. Цетиње. 1,1

Службени огласи

ОГЛАС

На основу пресуде Кр. Обл. Суда у Никшићу од 10. маја 1910. г. број 1320—IV—1910.—15.

Са овим се износи на јавну продају доље описана непокретност Крста Дендића за измир његових дугова, која је процијењена перпера једну хиљаду триста и педесет (1.350). Продаја ће се извршити у канцеларији подписатог суда, за продају се одређују три рока: 15. јануара, 15. фебруара и 15. јуна 1911. г. у три сата послије подне.

На првом року непокретност се неће уступити испод процијењене вриједности, на другом хоће и ниже, али не испод ⅔ процијењене вриједности а на трећем року уступиће се непокретност понудиоцу највише цијене. Сваки лицитант дужан је положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они, те имају на непокретност какво реално право, као и сви они, који имају право прече купње и дужникови повјериоци, да се пријаве подписатом суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

I. У „Раздоље“ 7 лишњака горе, које граничи: од истока пут племенски, од сјевера „поток“, од југа село „Загрод“, од запада пут племенски; процијењено перпера хиљаду триста и педесет (1.350).

У Мијољу-пољу, 11. децембра 1910. г.

Капетански суд
за капетана писар
Милосав Р. Николић

Р. 195, бр. 1304. 1,1

Најљепши украси за кућу и породцу!

На основу рјешења Централног Одбора за прославу педесетогодишњице владања Њ. В. Краља Господара, потписати Одбор објављује, да се у трговачкој радњи г. Николе Кнежевића, на Цетињу, могу добити по сниженој цијени ова одборска издања:

Албум ВЛАДАЛАЧКЕ КУЋЕ ПЕТРОВИЋ—ЊЕГОШ са сликама Митрополита — Господара: Данила, Саве, Василија, Петра I. Светог, Петра II., Књаза Данила I. и Краља Николе I. и Краљице Милене, а даље са сликама свијех мушких и женских чланова Влад. Дома, живијех и преминулијех, као и дјеце Њ. Њ. В. В. Краља и Краљице, са Зетовима и Унучадима. Овај је албум својом израдом право умјетничко дјело, веома укусно укоричен, с утиснутим државним грбом и натписом у позлати, а продајна му је цијена само **5 перпера.**

Албум ИСТЕ САДРЖИНЕ, у веома укусном, јаком и луксузном повезу у кожи, с емаљираним испупченим сребрним држ. грбом и окрајцима, ком је продајна цијена **50 перпера**.

Албум СЛИКЕ ИЗ ЦРНЕ ГОРЕ садржи слике наших дворова, јавних здања, манастира, мостова, свијех главних мјеста у Црној Гори, као и мјеста историјски значајних и најживописнијих наших предјела; албум је у укусном тврдом повезу, у платну, и стаје само **4 перпера**.

ДОПИСНИЦЕ обичне величине у бојама, по фотографским снимцима, и то: Улциња — 4 врсте, Бара — 3 врсте, старе Дукље — 2 врсте, Ријеке Црнојевића — 2 врсте, и по 1 врста Подгорице, Вир-пазара, водопада код Манастира Морачког и моста код Биоча; даље т. зв. **„анкер-панорама“** Цетиња, Подгорице, Колашина, Манастира Острога и Плавнице — по 1 врста, и Подгорице и Никшића — по 2 врсте.

Цијена је првим дописницама 10 пара комад, а дописницама „анкер“ 16 пара комад, а препродавцима и купцима преко 100 комада, уступиће се 20% рабата.

Наведена издања одборска израђена су у познатом умјетничком заводу „Р. Мосингер д. д.“ у Загребу, те се нарочито албуми — сама својом елегантном израдом најбоље препоручују као заиста најљепши украси за салон, библиотеку и кућу у опште.

Препродавци албума добијају 7% попуста од утврђених цијена.

Наруџбине из унутрашњости и са стране извршиће тачно и брзо комисионар одборски г. Кнежевић одмах по пријему износа по назначеним цијенама, а довољно је на купону односне упутнице назначити — за која се издања новац шаље, и читко своју адресу исписати.

(1—10) Из Ликвидационог Прославног Одбора.

Трговачки огласи

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика објављујем, да ћу и даље обављати своју кафанску радњу.

Цетиње.

Р. 18, бр. 1305, 1,1 Марко Ђурчић

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика објављујем, да обављам у овој вароши крчмарско-гостионичарску радњу.

Андријевица, 28. новембра 1910

Р. 21, бр. 1281, 1,1 Милија Дедовић

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика објављујем, да држим златарску и ламарску радњу.

Улцињ.

Р. 25, број 1292, 1,1 Зефа Ф. Шкиједи

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика објављујем, да држим златарску и ламарску радњу.

Улцињ.

Р. 25, број 1293, 1,1 Антон Ф. Шкиједи

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика објављујем, да држим посластичарску радњу.

Улцињ.

Р. 25, број 1294, 1,1 Исуф Бобочи

ОГЛАС. — У извршењу § 5. Трговачког Законика објављујем, да држим манифактурну робу с пићем и монопол духана под фирмом:

Р. 22, бр. 1302, 1,1 Станко Рубежанин — Боан.

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика објављујем, да обављам цревљарску радњу.

Ст. Бар. Јусуф Гаруц

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика објављујем, да обављам самарџиску радњу.

Ст. Бар. Асан Шестан

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика објављујем, да обављам цревљарску радњу.

Ст. Бар. Јакуп Карапузовић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика објављујем, да држим ханску радњу.

Печурице. Јелена Булатовић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика објављујем, да обављам обућарску радњу.

Ст. Бар. Кол Ашик

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика објављујем, да обављам разну трговину и распродају духана на колском путу Бар—Улцињ.

Добра Вода. Мухамед хоџа Шалаковић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика објављујем, да обављам крчмарско-кафанску радњу на колском путу Бар—Улцињ.

Добра Вода Ђерђа Јанковић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика објављујем, да држим берберницу.

Ст. Бар. Аљо Омербашић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика објављујем, да радим самарџиску радњу.

Ст. Бар. Бранчо Арап

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика објављујем, да држим цревљарско-опанчарску радњу.

Стари Бар.

Огласа 10. Р. 155, бр. 1303, 1,1 Бећир Турјелица

Приватни огласи

ОБЈАВА

Сагласно рјешењу Одбора Општине вароши Цетиња од 7. децембра ове године, *на дан 10. јануара 1911. године даваће се у канцеларији потписане Управе на јавној лицитацији* **контракт говеђем месу** *за општину вароши Цетиња за вријеме од дана уступања до 1-ог јануара 1912. године.*

Лицитација ће се држати означеног дана од 8—12 прије и од 2—5 часова послије подне, и контракт уступити понудиоцу најниже цијене, наравно ако ова буде повољна за Општинску Управу.

Контрактски услови са односним обавезама могу се видјети у истој Управи сваког дана у канцелајиским часовима.

Лицитантима се тражи кауција од 10.000 перпера у готвом новцу или сигурном непокретном имању које би се имало за ту сврху заставити.

Број 1368. В—1910—562.

На Цетињу, 9. децембра 1910. г.

Предсједник
Општине вароши Цетиња,
оф. **Јокан Ивановић.**

Р. 130. бр. 1279 2,4

Продаје се кућа у новој вароши у Кат. улици број 163., са четири велике собе и двије кужине. Ко жели да је купи, нека се обрати код Мића Баровића.

Цетиње.

Р. 33, бр. 1300, 1,1 **Ђуро И. Ивановић**

800 ОСАМ СТОТИНА ДОЛАРА 800

„СРПСКО-ЦРНОГОРСКИ САВЕЗ“

у

СЈЕДИЊЕНИМ ДРЖАВАМА СЈЕВЕРНЕ АМЕРИКЕ

са сједиштем у ЧИКАГУ—ИЛИНОИСУ.

Даје наслједницима свога умрлога члана	4000	перпера
За потпуну осакатнину плаћа	4000	„
За изгубљено пола стопе од обадвије ноге	4000	„
За изгубљене прсте од обадвије руке	4000	„
За изгубљену једну руку (или пак све прсте њене)	3000	„
За изгубљено пола стопе од једне ноге	2000	„
За изгубљено око	2000	„
За умрлог законитог брачног друга — члан-ица прима помоћ	1500	„
За прст палац од руке	750	„
За сваки остали појединн прст	500	„

Српско-Црногорски Савез прима под своје окриље сваког брата Србина и сестру Српкињу, без разлике вјере, с обзиром, на извјесне захтјеве, које сваки онај, који жели постати чланом овога Савеза мора испунити.

Препоручује се свој браћи, која долазе овамо, да ступају у *Српско-Црногорски Савез*, гдје ће наћи братску помоћ у свакој нужди и невољи. Познато је свакоме у домовини нашој, колико је сиротињских суза овај наш *Српско-Црногорски Савез* отро?..

Српско-Црногорски Савез има своје одјеле по свима већим мјестима Америке, те сваки онај, који је члан његов, не може пострадати од разних шарлатана, са којима ова замља обилује.

Обратите се из домовине за све потребито. *Српско-Црногорски Савез* радо ће Вам бити на услузи.

Адреса Главне Управе Српско-Црногорски Савез у Сједињеним Државама Америке:

Енглески: **Servian Montenegrian Alliance of United States of America**
134. E. Van. Buren str.
Chicago Ill. U. S. of. America.

П. п бр. 183 8,8

ОБЈАВА

Из своје слободне руке продајем своју кућу, која се налази у вароши Улцињу од четири одјељења. Ко жели поменуту купити нека се обрати потписатоме.

Улцињ.

Р. 31, бр. 1297, 1,3 **Саво Ж. Стојановић**

Сваки може да научи лако и јевтино, код своје куће:

ПРОСТО И ДВОГУБО КЊИГОВОДСТВО

трговачку кореспонденцију и рачуне.

Бесплатна обавештења даје радо свакоме

Уредништво Трговачких Писама

П. п. бр. 1298, 1,10 Паланка — (Србија)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Овијем путем обзнањује се свакоме, да је покој. Стана Савова Матановић из Ћеклића, у својем тастаменту, а за вјечиту успомену њенијех покојних синова, браће — Марка и Ђура С. Матановића, оставила у прилог основној школи у Ћеклићима њихову књижницу од 260 комада разних књига и листова, четири слике, једну креденцу и један сто. Доље потписати у име племена Ћеклића остају за навијек благодарни својијем врлијем приложницима и њиниjем остваритељима.

Ћеклићи, 1910. године.

Одбор основ. школе у Ћеклићима

Р. 78, бр. 1287, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Изјављује се искрена захвалност, свијема овдје именованим, за њихов хумани прилог храму св. Јована у Драчевици.

Приложише у перперима: Павле Пекић и Марко Никпаловић по 64·80; Стеван Половић 43·20; Томо Пекић, Кола Савић и Марко Никђоновић по 24·—; Петар, Павле и Јован Лукићи и Нико Никпаловић по 21·60; Ђуро Пекић и Никола Хајдуковић по 19·—; Петар Ђонковић 10·80; Мило Зеновић, Нико Срзентић, Петар Павловић и Ђоко Павловић по 10·—; Томо Ратковић 9·50; Ђуро Ункашевић 26·—; Мићо Прентовић, Васо Лукић, Митар Стјепић, Симо Савић, Митар Перазић, Видо Васковић Ристо Јовановић, Саво Станишић, Лука Никпаловић, Петар Никпаловић. Петар Пекић, Видо Павловић, Крсто Милошевић, Андрија Иличковић, Марко Никпаловић, Душан Никпаловић, Е. К., Ј. К., М. Д., Ј. В., Д. Д., Е. К., Н. Н., Н. Н. по 4·—; Никола Павловић, Мато Ратковић, Стево Рацковић, Шпиро Никаљевић, Никола Никпаловић и Марко Челић по 8·—; А. М., Ј. Б., М. Р., А. Р., Б. Павловић, по 2·—; Д. К., Ј. Ј., И. Р., Јовв и Нико Станишић по 1·—; Н. Н., 1·50; Митар Вучедабић 6·—.

Драчевица, 10. децембра 1910.

Захвалан у име Црквеног Одбора

Петар Пекић,

Р. 189, бр. 1306, 1,1 свештеник.

ПРОМЈЕНУ старих биљега и дописница жели August Loidl

П. п. бр. 1272, 1,3 **Bad Jschl** (Autriche)

Само код нас могу се добити

КАЛЕНДАРИ

„Орао“, *„Србобран“*, *„Годишњак“*, *„Шаљивац„* и др. за 1911. г. (препродавцима дајемо попуст)

Имимо даље.

књижевна дјела највећих српских и др. књижевника (Његоша, Николе I., Змаја, Бранка, Ненадовића, Толстоја, Ровинског, Хомера и др.) —

разне забавне и поучне књиге; и најљепше српске народне пјесмарице.

Цетиње.

Књижара

Р. 54, бр. 1088, 3—3 Мартиновић-Иванишевић

НЕСТЛЕОВО МЛЈЕЧНО БРАШНО

давно опробана храна за здраву и болесну децу као и оне што болују од желудца; предупређује и отклања бљување с проливом, диареу и катар црева.

Добија се у свакој апотеци и дрогерији.

П. п. број 1248, 2,20

Achetez les

Soieries Suisses

Demandez les échantillons de nos nouveautés en noir, blanc ou couleur:

Crêpon Duchesse, Cachemire, Messaline, Côtelé, Eolienne, Shantung, Mousseline, largeur 120 cm à partir de fr. 1.25 le mètre, pour Robes, Blouses etc., de mêmes que les Blouses et Robes brodées en batiste, laine, toile, soie.

Nous vendons nos soies garanties solides directement aux consommateurs franco de douane et de port à domicile.

Schweizer & Co., Lucerne V 3 (Suisse)

Exportation de Soieries

П. п. бр. 643, 9,3

„ТЕЛЕГРАМ“

ПАРИЗ ЦЕТИЊЕ

Стигао је код савршеног обућара, **најбољи француски шевро, бокс и ђон.** Зато ко хоће добру, лијепу и трајну обућу тај нека тражи само Сударобућу, те такву и препоручује.

С поштовањем

Петар Сударр,

Р. 38, број 1316, 1,3 савршени обућар.

ЈАВНА ЛИЦИТАЦИЈА

Пошто се на дан 21. ов. мј. није нико пријавио на лицитацију, — то се чини на знање подузимачима грађевина, да се лицитација за грађење нове школске зграде на Андријевици продужује за дан 15. марта 1911. године.

Виђи објаву у 47. броју „Гласа Црногорца“ из 1910. године.

Број 67. Из сједнице школ. одбора школе Андријевичке, 21. новембра 1910. г. — Андријевица.

Р 60, број 1200, 3—3

МАРКЕ ПОНИШТЕНЕ Црногорске и од других балканских држава, купујем у свакој количини уз највише цијене. Понуде или пошиљке на наслов:

A. Weisz, Briefmarkenhandluug

П.п. бр. 646 6,7 **Wien (Беч)** I. Adlergasse 8.

Моме драгом и незаборављеном супругу

† ПЕРУ ГАШИЋУ

даваћу четрдестодневчи помен у сриједу, 22. децембра ове године, у 10 сати у цркви на гробљу.

Цетиње, 18. децембра 1910.

Ожалошћена супруга

Р. 32, бр. 1319, 1,1 **Анета Гашића.**

---

† ГОДИШЊИ ПОМЕН

Управа Радничког Друштва на Цетињу, извршујући чл. 11., и) правила,

у нећељу, 19. ов. мјесеца, у 11 сати прије подне у Влашкој цркви

ДАЈЕ ГОДИШЊИ ПОМЕН — ПАРАСТОС

а.) преминулим члановима добротворима:

† Виду Л. Иванишевићу

† Јелени Ј. Петковићевој

† Драгу—Филипу В. Поповићу, и

б.) редовним члановима друштвеним: **† † Перу** и **Нику** браћи **Почек, Милошу Ђ. Шаулићу, Лазару М. Церовићу, Луки Зори, Милошу Лазовићу, Стеву Вујовићу, Божу Радивковић у, Саву Сеферовићу, Митру Ђорђевићу, Јову Баровићу, Ристу Чупковићу, Стеву Ђиљену, Перу Гашићу, Николи Т. Јовановићу** и **Ђорђију Јањалији.**

На парастосу одговараће друштвени Пјевачки Хор.

Управа овијем позива све чланове друштвене, да и овогодишњем парастосу што многобројније присуствују, тијем чинећи и своју дужност чланску из чл. 20. правила друштвених.

Цетиње, 18. децембра 1910.

Управа Радничког Друштва

Секретар Предсједник

Н. М. Иванишевић. **Јов. Хајдуковић.**

Р. 132, број 1321, 1,1

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Свима, који ми приликом смрти моје непрежаљене добре супруге

† МАРЕ

ма којим путем изјавише саучешће, искрено захваљујем.

Дулило, 10. децембра 1910. г.

Војвода М. Ђуровић.

Р. 27, број 1320, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Ућвијељеним срцем јављамо свима нашим пријатељима, познаницима и кумовима. да се наш нигда непрежаљени син, односно муж, отац и брат

† ЂОРЂИЈА ЈАЊАЈЛИЈА

преселио у вјечност 15. ов. мј., послије кратког боловања у 32. години свога живота.

Неможемо пропустити а да овим путем не изјавимо своју доживотну благодарност грађанству вароши Цетиња обојег пола, који покојника приликом болести посјећиваше и до вјечне куће испрати.

Хвала Радничком Друштву, који покојника као свога члана са пјевачким хором до вјечне куће корпоративно испрате.

Хвала господину Фердинанду Балаку Италијанцу на положеном вијенцу као и на указаној обилатој материјалној помоћи.

Хвала свима и свакоме, који нам у овој нашој големој жалости указа своју моралну или материјалну утјеху.

Цетиње, 16. децембра 1910.

Ожалошћени: мајка **Стака**; супруга **Стане**; синови: **Мило, Урош** и **Перо**; кћер **Вукосава**; брат **Душан Јањајлија.**

Р. 132, број 1318, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег милог и никад незаборављеног сина односно брата

† Марка Ст. Врбице

који се ненадно пресели 7. овог мјесеца у вјечност у најљепшем цвијету своје младости у 32. години.

Из дубине душе подносимо вјечиту благодарност Њеном Величанству Краљици Милени, која је благоизволјела телеграфски изјавити нам Своје Високо и топло саучешће, што нас јако крије у овом великом нашем губитку.

Доживотно остајемо благодарни Њ. Њ. Кр. Кр. Височанствима: Књазу Мирку, Књагињи Наталији и Књазу Петру — на Њиховим Високим саучешћима, која нам у велико тугу ублажише.

Топло захваљујемо Њ. Високопреосвештенству Митрополиту г. Митрофану на његовом пастирском саучешћу.

Нека је особита хвала г. графу Серсеју — француском министру-резиденту на Цетињу; г. г. министрима: д-ру Лазу Томановићу, Марку Ђукановићу и бриг. Иву Ђуровићу — на телеграфским и писменим саучешћима.

Искрено захваљујемо г. г.: војводи Илији Пламенцу; ађутанту М. Поповићу; бригадирима: војв. Л. Војводићу, сердару Јанку Вукотићу, М. Мартиновићу, В. Лазовићу Б. Бошковићу и сердару Н Кусовцу; Луку Маркизу Бона—Дубровник, војв. Стеву Вукотићу, Лазару Мијушковићу, д-ру Перазићу, Славу Рамадановићу, Душану Вукотићу, Јову М. Поповићу, Нику Татару, Шпиру Поповићу, Саву Вулетићу, д-ру С. Матановићу, Мирку Мијушковићу, Милисаву Николићу, Јевту Гојковићу, Славу Ђурковићу, Вељку Рамадановићу, Шпиру Калуђеровићу, Ђуру Зеновићу, Ђиру Каменаровићу, породици Радовић — Рисан, Димитрији Бубало, породици Вулетић - Дубровник, Петру Јововићу и Веселину Секуловићу — Требиње, Мату Марасовићу, Филипу Ђуровићу, Ристу Поповићу, Живку Никчевићу, Перку Вукотићу, Гавру Протићу, Јанку Спасојевићу, Нику Јовићевићу; командирима: сердару Ј. Јовићевићу, Ђузи Ђурашковићу, Јову Бећиру, Радомиру Вешовићу, Јоку Јовановићу, Милутину Томановићу, Ђуру М. Мартиновићу и Ђуру Шоћу; капетанима: Николи М. Савовићу, Петру Вукмировићу, Петру Ломпару, Вуксану Рашовићу, Петру В. Лекићу, Вуку Вукотићу, Ђолу Гвозденовићу, Симу Ковачевићу и Мићу Ивовићу; поручнику Владу Зимоњићу и Блажу Марковићу; орд. оф. А. Јовићевићу; потпоручнику Саву Краљевићу; попу Видаку Поповићу, попу Ђуру Ковачевићу, попу Васу Вукотићу, попу Мирашу Вукићу и попу Илији Јовићевићу; Вуку Кривокапићу, браћи Саву, Марку и Раку Кусовцима, Ђуру П. Андрићу, Илији Вулетићу, Андрији Јовановићу, Петку Пајовићу, Симу Секулићу, Стевану Пекићу, Срдану Ненезићу с браћом, Кићу Мартиновићу, Симу и Голубу Ковачевићима, Перу Шоћу, Мићу Пламенцу и нареднику Марку Мартиновићу — на телеграфским саучешћима.

Хвала нашим пријатељима Доњокрајцима и Добрљанима, који на глас смрти дођоше и покојника ожалише.

Особита хвала свој браћи Његушима, који на глас смрти похиташе, с нама жалост братски дијелише, и милог покојника ожалише и до вјечне куће испратише.

Хвала г. г. свештеницима: Ђуру Пејовићу, Јовану Радоњићу и Перу Божовићу, који опијело над покојником извршише.

Такође хвала г. учитељу Перу Поповићу, који са ђацима присуствова спроводу.

Хвала г. Виду В. Милошевићу, који се на гробу онако дирљивим говором са покојником опрости.

Хвала свијема онијема, који нам ма којим путем изјавише своја саучешћа у нашој великој жалости.

Његуши, 10. децембра 1910.

Ожалошћени: мајка **Стане;** браћа: **Ђуро, Божо и Блажо — Врбице;** сестре: **Милица** и **Марица** — и остала родбина.

Р. 462, број 1296, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад незаборављеног супруга, оца братучеда и стрица

† барјактара Перка Ђурова Ракочевића

који се послије дугог боловања пресели у вјечност 5. новембра ове године у 70. години свога живота. Неможемо пропустити а да не изјавимо доживотну благодарност свима онима, који су цијенећи његова дјела за вријеме тешких прилика у којима се у његовом доживљају Отаџбина налазила изјавили нам ма на који начин своја саучешћа.

Нека је особита благодарност на телеграфским саучешћима: Министру војном г. бригадиру Иву Ђуровићу, великосудији г. ком. Павлу Вујисићу, предсједнику Обл. Суда г. Сави Драговићу, шефу дивизијскога штаба г: ком. Раду Меденици, предсједнику општине цетињске г. Јокану Ивановићу, секрет. Обл. Суда г. Милији Вујисићу и писару Обл. Суда г. Миладину Вујисићу.

Да је особита благодарност г. Новици Симићу протојерсју, који је над покојником опијело извршио.

Неизмјерна хвала г. кап. Вуку Селићу са господом официрима и грађанима Колашина, г. пор. Савићу, Мишићу с Бјелојевићима, официру Луци Паунову и барјактару Шуковићу с Васојевићима, барјактарима: г. г. Бошку Вујисићу, Миловану Меденици и Радошу Вујисићу, официрима: Марку, Луци и Милошу Вујисићама, Јовици Добричанину с Морачанима, бар. Сави и официру Митру са браством Ашанима, Мату Селићу с друштвом из околине Колашина.

Вјечита хвала г. ком. Мату Вуисићу, г. кап. Мијату Рецићу, поручницима: Грујици Дрљевићу и Новељи Милајићу, г. учит. Вуксану Радоњићу, Милети Булатовићу са Речињанима, који су на глас смрти покојникове похитали. брацки га ожалили и до вјечне куће испратили.

Поново хвала свима и свакоме који нам на који начин у нашој жалости своје саучешће изјавише.

Речине, 28. новембра 1910. год.

Ожалошћени: супруга **Драгуна**, синови барјактар **Милутин** и **Никола**, братучед **Новак**, синовци кап. **Божо, Јован** и **Лазар** са осталом родбином.

Р. 274, број 1307, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Ућвијељена срца и душе јављамо нашим кумовима, пријатељима и знанцима, да је наш никад непрежељени син, односно брат и рођак

† МИЛЕТА ЧАРАПИЋ

ненадном и тужном смрћу пресељен у вјечност 28. новембра ове године у Подгорици, у најбурнијој снази у 40-ој години живота.

Сматрамо за дужност из срца и душе захвалити грађанству Подгорице, као и нашим племеницима Кучима, који на глас смрти у великим масама дођоше, нашега покојника ожалише и до вјечне му куће испратише.

Доживотна хвала г. г. Васу Радуловићу, бар. Нешу Милоњићу. Насту и пјеш. кап. Вуксану Прелевићима, Јефту Станићу и Николи Лазовићу, који поред своих прилога постараше се скупити од грађанства новчану помоћ покојниковим сирочадима. Такође вјечита хвала прилагачима, који указаше хришћанско милосрђе нејаким и без свакe утјехе и материјалних средстава остављеним сирочадима, *која немају ни оца ни мајке.*

Још један-пут хвала свакоме, ко ма којим начином у овој големој жалости нашој учешће указа, а нас с благодарношћу задужи.

Подгорица, 9. децембра 1910. год.

У име ожалошћене породице: **Радоје** отац, **Тодор** брат и **Вујадин Вулев, Јован Божинин, Мишо Радоњин, Шћепан Савов, Јован Радоњин, Зарија Божов, Спасоје Вуков, Вељо Божанин, Дмитар Божанин, Перко Миљев** и **Радоња Николин Чарапић.**

Р. 192, бр. 1295 1,1

Штампа Кр. Ц. Државне Штампарије